

OKRZEPIĆ SIĘ (5) *vb pf*

się (5), [się].

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w o- oraz krzepić).

praet 1 sg m -m się okrzepił (1). ◊ [3 *sg m* okrzepił się. ◊ *pl N m an* okrzepiły się (*cum sb*: konie).
◊ *con 1 pl m pers* by(s)my się okrzepili.] ◊ *part praet act* okrzepiwszy się (4).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: okrzepić.

1. *Stanąć mocno na nogach, utrzymać się na nogach; nie upaść* (1) : [[*Olbrzym*] okrzepił się stoiąc/ iakoby mógł drzewo [=kopię] vchwycić gdyby on Rycerz nań przytął [...] on [*olbrzym*] też sam tak się okrzepił/ iż się od razu iako mocna wieża ani wtrząsnął [*od uderzenia*]. *HistOtton* 49, 95v; mężnie się trzykroć potkali/ ale żaden z nich siodła nie wyprożnił/ acz się konie ledwo okrzepiły. *HistFort* A8v.]

Zwrot: »na nogach się okrzepić« (1): aczkolwiek były się poliznęli nogi moje tak iż záchwiawšy się ledwem się na nich okrzepił. *RejPs* 106.

2. *Odzyskać przytomność* (4) : ona wyżrzawšy krew omdlála/ á okrzepiwszy się poczęła na śwę nędzę plákác *HistRzym* 25v; dla żalości padł wznák na ziemię. Pothym okrzepiwszy się á padłszy na ciáło iego poczał bárzo plákác y wołác rzekąc *HistRzym* 125v, 15, 127.

3. [*Nabrać otuchy*: Pocziwiey iešt nam ábyšmy na woynie zmárli/ á niżbyšmy mieli vciekać przed nieprzyiacielmi nášfemi/ y okrzepili się ciešfąc ieden drugiego/ y otwierdzili się w obozie maiąc nádzieię w pánie Bodze Izráelowym. *FlawHist* 22v.]

Formacje współrdzenne cf KRZEPIĆ.